

תת"ע 9138/02/22 - באסאם רמיili נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9138-02-22 מדינת ישראל נ' רמיili
תיק חיזוני: 10156946898

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיאת מיכל דידי'
ה המבקש
באסאם רמיili
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
החלטת

לפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התיצבות ביום 10.03.22 (להלן: "פסק הדין").

ה המבקש, באמצעות אמצעות בא כוחו, טוען כי מקום בו הבקשה להישפט הוגשה ע"י בא כוח הנאשם, על המאשימה לשלחן את הזימון לדין לכתובתו ולא לכתובת הנאשם.

טען כי שעה שהמשיבה לא עשתה כן - קרי- לא שלחה את הזימון לדין לכתובתו של ב"כ המבקש - מדובר במקרה של **המחייב ביטולו של פסק הדין**.

עוד טוען, כי המבקש ובא כוחו מעולם לא קיבל זמנה לדין, ולכן המבקש לא התיצב.

בנוסף טוען כי הדבר בהתקנות לא תקינה של המשיבה אשר ביקשה לשפוט את המבקש בהיעדר למרות היוטה מייצג, וזאת במקומם "لتת הזדמנויות" לעורר דין להופיע.

ה המבקש כפר באופן כללי בעבירה המียวחסת, וטען כי יגרם לו עיוות דין ככל שפסק הדין יותר על כנו, שכן יוטלו הגבלות על רישוין הנהיגה שלו. לציין כי כפירתו אינה מפורטת.

בוחלתתי הורתתי על קבלת תגובת המשיבה, אולם זו לא נתקבלה וחילף פרק הזמן שנייתן לשם כך.

דין והכרעה:

סבירני כי דין הבקשה להידחות.

עובדות הדריכות לעניין:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין כל הזכויות שמורות לאתר

- א. מעיון באישור המסירה הסrok לתיק בית המשפט, עליה כי הזימון לדין נמסר ידי ב"כ המבוקש ביום 28.11.21.
- ב. פסק הדין ניתן ביום 10.03.22.
- ג. פסק דין נמסר לידי המבוקש ביום 24.03.22.
- ד.יפוי כוח נסרך לתיק בית המשפט ביום 05.04.22.
- ה. הבקשה דין הוגשה ביום 25.05.22.

סעיף 230 רישא **לחוק סדר הדין הפלילי** [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "ח"ס"פ") קובע כי:

"**הודיעו אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו** הזמנה למשפט תוך **שנה מיום שנתקבלה הודעהו;**"

תקנה 44א' **لتיקנות סדר הדין הפלילי**, תשכ"ד-1974 (להלן: "התקנות") קובעת כי:

"**בעבירות תעבורת שעלהן חל סעיף 239 לחוק ובdebtorות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה למשולם קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירה קנס כאילו הומצאה כדין גם** ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, **זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנווטו מלקב"**

בהתאם לנוראות הדיין, אין למאשימה כל **חויה** לשלווה הזמנה לדין לסניגור, גם אם הבקשה להישפט מוגשת על ידו, ומכל מקום- לא ברורה הטענה שכן הזימון נשלח לב"כ המבוקש אף על גבי מצויה חתימה.

לענין זה, אפנה לעפ"ת 54478-01-20 מגיס משה מאור נ' מדינת ישראל:

"**לאור הרצינול העומד מאחוריו אותו הוראות מיוחדות שנקבעו ל"debtorות קלות", דהיינו הצורך בקייזר ויעול ההליך בעבירות אלו, איןני סבורה כי יש להטיל על המדינה חוותחו לשלווה הזמנה לדין במספר גורמים או במספר כתובות,DOI בכר שהמדינה השכילה לאפשר לנאים לקבל את ההזמנה לדין** **לכתובת בא כוחם, במקום לכתובת הרשותה, קבוע בחוק.**"

להדגиш- משלוח הזימון לנאים **או** לבא כוחו, DOI בכר. במקרה, נשלח הזימון לכתובתו של ב"כ המבוקש ונמסר ביום 21.11.28. בבקשת ולא נטען דבר לענין אישור המסירה, ולפיכך לא הופרכה החזקה הנוקובה בדיין.

להוסיף, ב"כ המבקש העלה טענת כפירה כללית, אולם אין בכך כדי לבסס חשש לעיוות דין שיכול ויגרם במידה ופסק הדין יותר על כנו, ובענין זה אפנה לרע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (6.9.2017).

אין אף לקבל את טענתו הנוספת של המבקש, לפיה ככל שפסק הדין יותר על כנו, יוטלו הגבלות על רישומו, ובכך, לדידו, יש כדי לבסס חשש לעיוות דין. ראשית, טענה זו נתענה בועלמא, ושנית, גם אם טענה זו הייתה נתמכת באמսכטות מתאימות, אין בכוחה לבסס חשש לעיוות דין, ובענין זה אפנה לרע"פ 2754/12 פול ביסמות נ' מדינת ישראל, פס' 1 (19.4.12).

צוין כי הבקשה שלפניי הוגשה ביום 25.05.22, כאשר נראה כי המבקש ידע ביום 24.03.22 על מתן פסק הדין, כך עפ"י אישור המ司ira הסרוק לתיק בית המשפט, ובאותה שעה צפה ביום 10.04.22 בפרוטוקול במסגרתו ניתן פסק הדין בהיעדר, כך עפ"י נתוני התקן מכאן-שלכל המאוחר נודיע לבקשתו על מתן פסק הדין ביום 10.04.22.

לאור העובדה כי הבקשה דנו הוגשה במהלך המועד הנקבע בסעיף 130(ח) לחס"פ, ובהיעדר הסכמת המשיב לביטול פסק הדין, אין לי אלא לדוחות את הבקשה גם לנוכח נתון זה.

בשלבי דברי, אבקש להתייחס לטענה לפיה, ככל שנאשם מיוצג ואין התייצבות מטעמו, אין לשפט אותו בהיעדר, אלא חלה על המאשימה חובה אתיתת תחת הזרמנות לבא כוחו להופיע. טענה זו איננה יכולה להתקבל, שכן ברוי כי אין מקום לעשות איפה ואיפה בין המציגים ובין אלו שאינם.

עם היותו של הנאשם מיוצג, אינו פטור אותו מן החובה להתייצב לדין הקבוע בעניינו והוא מקנה לו "זכויות יתר" דיניות.

לנוכח האמור לעיל, הבקשה נדחתת.

לפניהם משורת הדין, מורה על ביטול תוספת הפיגורים.

הकנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 06.10.22.

ההחלטה תומצא לצדדים ולמרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, ז' תמוז תשפ"ב, 06 يول' 2022, בהיעדר הצדדים.